

Naš broj: B 949

Trgovački sud u Zagrebu
Amruševa 2/2
10000 Zagreb

~ Pravna stvar ~

Posl. br.: **P-2197/2021**

Tužitelj: **Auto Maksimir d.o.o., 10000 Zagreb, Kneza Branimira 191, OIB: 96607355815**
kojeg zastupa Igor Radelić, odvjetnik iz Zagreba

Tuženik: **P Automobil Import d.o.o., 10000 Zagreb, Kovinska 5, OIB: 44123621027**

Radi: **Naknade štete**

PODNEŠAK

Tužitelj je primio Odgovor na tužbu Tuženika te se u nastavku na isti očituje.

Tužitelj ističe da navod Tuženika kako je zahtjev Tužitelja u zastari, nije točan.

Tužitelj prije svega ukazuje na odredbu Članka 241. Zakona o obveznim odnosima prema kojem se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom i drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja osiguranja ili ostvarenja tražbine.

Dakle, u konkretnom slučaju vođenjem postupka u predmetu P-3188/16 došlo je do prekida zastare te je **zastara ponovno počela teći danom pravomoćnosti odluke u navedenom predmetu, odnosno dana 29. rujna 2020. godine stoga bi zastara nastupila dana 29. rujna 2023. godine**.

Navedeno pravno shvaćanje je identično shvaćanju suda u predmetima Franak i u radnim sporovima budući da je u navedenim sporovima praksa te je Vrhovni sud utvrdio da zastara počinje teći tek pravomoćnošću odluka kojima je utvrđeno da radni odnos nije prestao odnosno utvrđenju da je došlo do povrede kolektivnih prava i interesa.

DOKAZ: **Priklop spisa P-3188/16 Trgovačkog suda u Zagrebu**

Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu P-3188/16 od dana 26. travnja 2018. godine

Presuda Visokog trgovačkog suda Pž-4224/2018 od dana 29. rujna 2020. godine

Daljnji navodi da je šteta mogla nastati najkasnije do 09.07.2018. godine nisu točni iz razloga što je do sklapanja ugovora došlo 5 godina nakon neopravdanog raskida prvog ugovora i šteta je već nastupila.

Osim toga, navedeni ugovor je potpisan temeljem rješenja o određivanju privremene mjere, a blokada Tužitelja je nastupila 01.01.2019. godine, dakle svega 5 mjeseci nakon sklapanja novog ugovora te je samim time i vidljivo da u trenutku potpisivanja novog ugovora nije više bilo mogućnosti sprječavanja blokade Tužitelja. Osim toga, taj ugovor je Tuženik jednokratno raskinuo 30.04.2019., a koji je trebao vrijediti do donošenja pravomoćne presude odnosno do 29.09.2020. godine.

Tužitelj ističe da je u bilnaci za 2015. godinu vidljivo da je dugotrajna imovina 2014. godine iznosila 142.457.499,00 kuna, a 2015. godine 26.188.938,00 kn. **Dakle, dugotrajna imovina Tužitelja je u samo godinu dana umanjena za 116.269.561,00 kuna.**

U navedenom razdoblju je došlo do gubitka poslovnog kompleksa površine 7.250 m² u Kraljevićevoj ulici, **a što je izravna posljedica raskida ugovora od strane Tuženika**, a što i pokazuje i bilanca za 2015. godinu.

Daljnji navodi Tuženika da Tužitelj ulazio u investicije u sklopu vlastite poslovne politike nije točna.

Naime, Tuženik je investicije zahtijevao od Tužitelja te mu je propisivao lokacije, izgled i sve ostale parametre, a koje je Tužitelj sukladno zahtjevima Tuženika ispunjavao, da bi nakon što je Tužitelj sva sredstva uložio prema zahtjevima Tuženika, **jednostavno otkazao ugovor.**

Tako npr. Tuženik navodi: „...*dužni ste se obvezno pridržavati procedure prilikom eventualne izgradnje ili adaptacije koncesije, kako bise osiguralo respektiranje standarde marke. Ugovor između ovlaštenih arhitekata i ovlaštenih distributera predstavlja neizostavan dio procedure.*“

DOKAZ: **Faks poruka od dana 15.07.2005. godine**

Dopis od dana 27. rujna 2001. godine

Faks poruka od dana 04.05.2004. godine

Faks poruka od dana 28.09.2001. godine

Faks poruka od dana 29.08.2002. godine

Faks poruka od dana 08.08.2005. godine

e-mail poruka od dana 05.08.2005. godine

Faks poruka od dana 07.11.2005 godine

Faks poruka od dana 29.08.2005 godine

Tužitelj nadalje navodi da je Tuženik obavijestio sve kupce o tome da Tužitelj više nije distributer vozila i to **dopisom većim kupcima i javnom objavom u Večernjem listu.**

Dakle, Tužitelj je sve prilagodio zahtjevima Tuženika, u isto je uložio značajna sredstva da bi nakon toga Tuženik raskinuo ugovor Tužitelju.

Tužitelj u trenutku raskida nije mogao niti na koji drugi način poslovati niti distribuirati vozila bilo koje druge robne marke osim Peugeota budući da je **u cijelosti bio usklađen sa zahtjevima marke Peugeot.**

Drugim riječima, neovlaštenim raskidom ugovora, Tuženik je Tužitelja osudio na propast.

DOKAZ: Preslika stranice Večernjeg lista od dana 21. svibnja 2019. godine

Saslušanje stranaka

Tuženik u odgovoru citira navode Tužitelja iz prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka i to na način da je razlog financijskih poteškoća likvidacija poslovne banke.

Tužitelj ističe da je Tužitelj pokušao od drugih banaka pribaviti obrtna sredstva ali ista nije mogao osigurati iz razloga što druge banke nisu željele pratiti Tužitelja u poslovanju zbog otkaza ugovora o distribuciji. Naime, u e-mail poruci Sberbank d.d. od dana 10. studenog 2017. godine banka navodi:

„Međutim za Banku je ključno pitanje da li će Auto Maksimir dobiti novi ugovor o distribuciji novih vozila jer bez toga smatramo da dugoročno taj business nije održiv jer iz prodaje novih vozila generira se uvijek nova baza za buduće servisne djelatnosti, a bez toga smatramo da se ovaj posao dugoročno svodi na jednu „servisnu garažu“ s upitnim dugoročnim pribodima pa samim time i projekcije koje ste nam prezentirali postaju nam rizične u smislu njihova ostvarenja... Ponavljam ovim putem da ako klijent dobije novi ugovor s generalnim zastupnikom spremni smo dalje razgovarati o refinanciranju i dodatnoj investiciji, a do tada nažalost nismo u mogućnosti razmatrati predmetni zahtjev.“

DOKAZ: e-mail poruka od dana 30. studenog 2017. godine

Saslušanje Marka Krajine

Nadalje, drugostupanjska presuda je donesena tek 2020. godine te bi bilo kakvo navođenje Tuženika kao razloga za poslovne poteškoće Tužitelja bilo neutemeljeno te bi moglo biti i sankcionirano budući da

u trenutku kada je Tužitelj podnosio plan poslovnog restrukturiranja, **nije postojala pravomoćna sudska presuda u predmetu Pž-4224/2018.**

Slijedom svega navedenog, vidljivo je da je Tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan te Tužitelj predlaže da Sud nakon provedenog postupka usvoji Tužbu i tužbeni zahtjev uz obvezu naknade parničnih troškova Tužitelju.

U Zagrebu, 26.02.2022. godine

Tužitelj

Trošak: **100.000,00 kuna uvećano za PDV**